

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ
ΚΑΙ
ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΑΗΡΩΓΕΑ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΔΡ. 10
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Φρ. Χρ. 10

Τιμή Φύλλου
5 λεπτά 5

ΕΤΟΣ Α' | ΑΘΗΝΑΙ, Κυριακή 6 Μαρτίου 1903 | ΓΡΑΦΕΙΑ: Ύψος Οικονομίου αριθ. 4 | ΑΡΙΘ. 19

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΑΤΟ ΦΩΝΕΣ ΤΗΣ ΑΥΡΑΣ

Ἐκ τῆς ἀπό τῆς κ. Δανάης Α. Κύρου
Θεοῦ καὶ Παύλου ἔγγραφο,
Καὶ τὴν Ἀγάπην ἔπλασα καὶ τὸν Παράδεισόν τῆς
Ἐβραίων ἢ Ἀγάπην μοναχῆ, κ' ἔνα ἄξιόμοιο τύμβον
Ἀλκασοθήμωνα τὸ θεῖο τὸ πρόσωπόν τῆς.
Κ' ἐγὼ τὴν ἀποκοίμησα κ' ἀπ' αὐτὴν πλεῖστον τῆς πῆρας
Καὶ συντροφοῦ τῆς ἑκατα: — Ποῖός εἰς' ἐπὶ τὸ ἔθνος.
Ἀσπίλους καὶ ἀγέλαστε, ποῖός εἶσαι; Ἡ πέτρα; ἢ Μοῖρα;
Ποῖός εἶσαι;

Ἐἶμαι τὸ Χρῆμα!

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΚΑΠΕΑΝΤΟΡΕΣ

ΕΠΑΥΣΕ πλέον ὁ κ. Δηλιγιάννης ἀπὸ τὴν ἱστο-
ρικῆν ἐκείνην δῆλωσίν του νὰ πολεμῇ τὴν
Γεν. Διοίκησιν. Ἐπαύσει καὶ ὁ κ. Λυμπρίτης.
Ἐπαύσαν καὶ οἱ ἀμειλικώτεροι τῶν Κυβερνη-
τικῶν. Καὶ ἀρχίζουν νὰ τὴν πολεμοῦν οἱ ἀν-
τιπολιτευόμενοι.

Καὶ ἂν τὰ στρατιωτικὰ νομοσχέδια ξανα-
φανοῦν στὴν Βουλὴν καὶ ἂν ψηφισθῶν καὶ ἂν
γίνουσι νόμος τοῦ Κράτους, ἐνοχος δὲν θὰ εἶνε
ὁ κ. Δηλιγιάννης. Ἐνοχοὶ θὰ εἶνε ἐκεῖνοι ποὺ
τὸν ἐξερεθίζουν. Ἐνοχοὶ θὰ εἶνε ἐκεῖνοι εἰς ὅποιοι
τοῦ ἐπιδεικνύουσι τὴν ὑποχώρησίν του, ὅπως
ἐπιδεικνύουσι τοὺς ἐρυθροὺς τῶν μανδύας οἱ κα-
πεαντόρες τῶν Ἰσπανικῶν ταυρομαχιῶν; γὰρ
νὰ ἐξερεθίζουν τοὺς τύρους.

Ἀμφιθέατρον δὲ ἀπέραντον ταυρομαχιῶν
εἶνε εἰς τὸν τόπον μας ὁ κομματικὸς ἀνταγω-
νισμὸς.

ΕΖΗΤΗΣΗ ὁ ἀντιπολιτευόμενος τύπος ἀπὸ
τὸν κ. Δηλιγιάννην νὰ ἐγκαταλείψῃ τὰ
Στρ. Νομοσχέδια πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ Στρα-
τοῦ καὶ γὰρ νὰ μὴ μειωθῇ τὸ γόητρον τῆς Βα-
σιλείας; καὶ ὁ κ. Δηλιγιάννης διὰ τῆς ἐκφρα-
στικωτάτης δηλώσεως του τῆς περασμένης Πα-
ρασκευῆς τὰ ἐγκατέλειψε.

Τοῦ ὑπέδειξεν, ὁ ἀντιπολιτευόμενος τύπος

πάντοτε, ὅτι δὲν πρέπει νὰ πέτῃ, ὅτι ἐσωτε-
ρικὰ κ' ἐξωτερικὰ ζητήματα σπουδαιότατα δὲν
ἐπιτρέπουσι ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀλλαγὴν Κυβερ-
νήσεως, καὶ ὁ κ. Δηλιγιάννης τὸν ἀκούσει. Ἀ-
πέσυρε μὲ τρόπον τὰ Στρ. Νομοσχέδια καὶ ἡ
Ἐπιτροπὴ κρίσις ἐφάνητο πῶς θάποσοθῆθῃ
Ἄ, ὅτι ἐξήγησαν, τοὺς τὸ παρεχώρησε.
Τὶ ἄλλο ἤθελαν;

ΔΥΣΤΥΧΩΣ οἱ καπεαντόρες, ἀντὶ νὰ φήσου
τὸν Ταῦρον νὰ ἠτυχήσῃ—μεταφορικῶς ἡ
παρομοίωσις πάντοτε—ἀντὶ νὰ προσποιηθῶν
πῶς δὲν ἐνόησαν ὅτι πρόκειται περὶ ὑποχωρή-
σεως τῆς Κυβερνήσεως, ἀρχισαν τούναντιον νὰ
ἐπισείουσι πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ κουρασμένου
ἀπὸ τὸν ἀγῶνα Ταῦρου τοὺς ἐρυθροὺς μανδύας
των καὶ νὰ τὸν ἐξερεθίζουν:

— Ὑπεχώρησε!.. Ὑπεχώρησε! Ἄν σοὺ
ἔβαστευσέ μὴν ὑποχωροῦσε!..

Καὶ ὁ Ταῦρος ἀγρίεψε καὶ τὰ στρατιωτικὰ
νομοσχέδια λαμβάνουσι τὴν τιμητικὴν τους θέ-
σιν στὴν Ἡμερησίαν διάταξιν.

ΕΨΕΥΔΟΝΤΟ λοιπὸν οἱ ἀντιπολιτευόμενοι ὅταν
ἐκόπτοντο τάχα ὑπὲρ τῆς Γεν. Διοικήσεως.

Δὲν τοὺς ἐνδιέφερον ἡ Γεν. Διοίκησις. Δὲν
τοὺς ἐνδιέφερον ἡ διὰ τοῦ τρόπου τῆς ὑποβο-
λής τῶν Στρ. Νομοσχεδίων χλευασθεῖσα Βα-
σιλεία.

Τοὺς ἐνδιέφερον μόνον ὁ κ. Δηλιγιάννης
καὶ αὐτὸν ἐπολεμοῦσαν ὑπερασπιζόμενοι δῆθεν
τὸ Στέμμα καὶ τὴν Γεν. Διοίκησιν.

Καὶ τὸ ἀπέδειξαν μὲ τὰ ἔργα τους.

Καὶ ἂν καταργηθῇ ἡ Γεν. Διοίκησις, δὲν
θὰ καταργηθῇ ἀπὸ τὸν κ. Δηλιγιάννην.

Θὰ τὴν καταργήσουσι οἱ καπεαντόρες τῶν
πολιτικῶν ταυρομαχιῶν, θὰ τὴν καταργήσουσι
οἱ ἀντιπολιτευόμενοι.

Ἐθνικὴν Κυβέρνησιν, ἀνωτέραν μικρορου-
σφετιῶν καὶ προσωπικῶν συμφερόντων, δὲν ἀ-
πεκτήσαμεν ἀκόμη

Μήπως θαρρεῖτε πῶς ἀπεκτήσαμεν Ἐθ-
νικὴν ἀντιπολιτεύειν;

Ἡ ΖΩΗ ΤΟΥ ΠΕΡΝΑΒΕΙ

Ο κ. ΑΝΕΚΔΟΤΟΣ

Ἡ σκηνὴ μετὰ σ' ἓνα δημοσιογραφικὸν γραφεῖον.
Πρόσωπα: Δύο τρεῖς συγγραφεῖς κ' ἓνας νεώτερος...
ἀνεκδότος.

Ἡ συζήτησις περὶ ἐνὸς βιβλίου ἐσχάτως ἐκδοθέντος.

Οἱ συγγραφεῖς τὸ κοίνον, ὁ κ. Ἀνεκδότος σιωπῶν.

Ἡ συζήτησις ἀνάπτει.

Ὁ κ. Ἀνεκδότος ἀρχίζει νὰ ταράττεται.

Ἐπὶ πέλους; ὁ κ. Ἀνεκδότος δὲν βιαστέται. Θέλει νὰ

ἴδῃ καὶ αὐτὸς. Πρέπει νὰ ἴδῃ.

— Νὰ τὰς πῶ!..

Οἱ συγγραφεῖς τὸν κοιτᾶν ἐκείνους.

— Τὴν κρίσιν σας ἐπὶ τοῦ βιβλίου; τὸν ἐρωτοῦν.

— Πρ! Γὰρ τέτοια βιβλία!.. ἀπαντᾷ μὲ μορφαστὴν

ἐσχάτης περιφρονησεως.

— Δὲν εἶς ἀρέσει;

Ὁ κ. Ἀνεκδότος χωρὶς νὰ παντήτῃ στὴν ἐρώτησιν,

ἐπαναλαμβάνει:

— Γὰρ τέτοια βιβλία!..

— Τὰ δικὰ σας, κύριε!..

— Τὰ δικὰ μου!.. Τὰ δικὰ μου εἶνε ἀνεκδοτὰ! Οὐχ

ἤττον!..

— Οὐχ ἤττον;

— Ἄν ἐξουλίω τὴν ἐφημερίδα εἰς τὴν ὅποιον γρά-
φω τόσα χρόνια τώρα, ἔμπορῶ νὰ βγάλω δέκα βιβλία σὺν

καὶ αὐτὸ ποὺ κρίνετε, καὶ ἀκόμη καλλίτερα!..

Οἱ συγγραφεῖς πέφτουν μπρούμυτα καὶ ἀφήνουσι νὰ πα-
τήτῃ ἐπάνω στὴν ῥάχη των καὶ νὰ περᾷται θεοικουθετικῶς

ὁ κ. Ἀνεκδότος.

Ὁ κ. ΚΟΣΜΑΣ

ἜΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΒΡΑΙ

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

Μοῦ εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐπαναφανῶ εἰς τὴν στήλην
αὐτήν, χωρὶς νὰ ἐκφράσω εἰς τὰς πρώτας γραμμὰς,
αἰσθημὶ βαθείας τιμῆς, ἐπολιτίσεως καὶ σεβασμοῦ,
πρὸς τὸν ἀληθῆ Ἰδεολόγον, τὸν ποιητὴν Παλαμῖν.
Μέσα εἰς τὸ ἀνακείμεμα, ποδοκείμεμα, καταλά-
στωμα τὸ ὅποιον ἔκατω θῶθι ἀπὸ τῶν ὑψηλοτάτων
Ἑθνικῶν Ἰδεῶν, μέχρι τῶν κοινωνικῶν καὶ τῶν ἀτο-
μικῶν, ἢ το φυσικῶν νὰ παρεξηγηθῇ καὶ μαδκαρεν-
θῇ καὶ κατεβαθῇ καὶ ὁ ἀπὸν τῶν Ἰδεῶν καὶ ὁ τρέ-
πος τοῦ ἀγωνίζεσθαι περὶ Ἰδεῶν. Οἱ ὑστερικοὶ Τσοῦ-
σίδες τοῦ 97, ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν καταντώντες
εἰς τὰ γόδια τῆς ξενετρασιμένης γερωντοκείας, κα-
τέστῃσαν ἀδύνατον τὸν Ἰδεολογικὸν ἀγῶνα, διότι
τὸν κατάντησαν θαλάσσιον παιδικὸν ἀναξιοπρε-
πέστατον.

Ὁ Ποιητὴς—τοῦ ὁποῖου οἱ στίχοι ἐρεθίζουν ἐ-
μένα τὰς περισσοτέρας φωνὰς—κατὰ τῶν Ἰδεῶν τοῦ
ὁποῖου δις ἐξεφράσθην μὲ τὸν ἀνατριπτικὸν τρόπον
κατὰ τῆς καθιερωμένης εἰς τὴν Ἰδεολογίαν Ἑλληνη-

Ο ΝΟΥΜΑΣ

δικαιῆς γυναικός τῆς καὶ δουλότητος, τῆς ὑπὸ τὸ... δικαιοσύνης καὶ δουλοσύνης, τῆς ὑπὸ τὸ...

Αναφέρω αὐτὸ ἐδῶ, μὲ τὴν συγκίνσιν τὴν ὀ... πλοῖαν μού προσεγγίτῃ τὸ αὐθόγητον αἴσθημα τῆς...

Δυνάμεθα νὰ εἶμεθα πολεμιοτάτοι εἰ μὲν τῶν... δὲ. Δυνάμεθα νὰ ὀρθώμεν ἀποδεδῶκε οἱ μὲν κατὰ τὸν...

Ὁ χωρισμὸς αὐτὸς καὶ ἡ εὐγένεια αὐτὴ εἶσαι μὲν... ἀντὶ νὰ ἀδυνατήσῃ θὰ ἐντρίψῃ. ἀντὶ νὰ δεσμεύσῃ θὰ...

Καὶ ἐλατῶν αὐτῶν, διότι ὑποθέτω ὅτι κανεὶς δὲν εἶνε... ἐνθυμιασμένος ἀπὸ τὸ καθερωμένον καθεστῶς, ὑπὸ...

δῆθεν εὐγενεῖας!! διὰ τῆς ὁποίας ἑκατομῶδες ὅστε... πᾶσα ἐκφρασις εὐλακρῶν γνώμων. νὰ μεταβάλλῃ...

Ἔγώ, ὁ ὁποῖός θέλω νὰ καὶ, εἰς ἕνα ἄγωνα οὐκ... ματος καὶ κοῦφιστος, μὲ τὰ εὐόνια, ἕλων τῶν οὐκ...

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

ΣΕ ΜΙΑ ΜΕΛΑΧΡΙΝΗ

Τῶρα πὼς σὺ κ' ἡ δῆλκα... Εἰς τὴ μέση πῖντα μολίζετε, Μὰ στὸ σουαρὲ χτες βούλα...

ὁὐμῖος εἶδηος

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΔΙΑ ΤΟΥ ΝΟΥΜΑ

ΔΙΑ ΤΟΝ Χ. ΑΡΑΜΗΝ

Δὲν ἦτο καμμῖα ἀνάγκη, ἀξιότιμε Κύριε, νὰν... τικρούσετε ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ «Παρασσού», κατὰ...

Ἡμυπορούσαν οἱ ἴδιοι νὰ σὰς εἰποῦν :

Μὰ, κύριέ μου, πείς ἀντὶ νὰναίρεστε, ἐνι... σγῆτε τοῦναντίον τοῦς λόγους μας. Μήπως ἀπόψε...

μας δύο δραχμάς—διὰ νὰπολογηθῆτε ὅτι ἡ ἐν τῇ... Εὐρώπῃ Ἐθνικὴ ἔργασία σας δὲν ἔγινε πρὸς ἀρ...

Ἄντὶ νὰ προσπαθῆσετε, ἀξιότιμε Κύριε, νὰπο... λογηθῆτε, ἡμυπορούσατε, κατὰ τὴν ταπεινὴν μου...

Μάλιστα, κύριε! Δὲν τὸ ἀνοῦμαι πὼς πα... ριέρχομαι τὴν Εὐρώπην ἀργυρολογῶν, ἀλλὰ γι'αὐτὸ...

Αὐτὰ ἡμυπορούσατε νὰ τοῦς εἰπῆτε, ἀξιότιμε... κύριε, καὶ κανεὶς δὲν θὰ ἐτολμοῦσε νὰ σὰς κατηγο...

ΛΙΓΕΝΗΣ ΑΚΡΙΤΑΣ

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Εἶνε ἔργον τέχνης καθὼς τὸ κρατὶ : ἀξιῖει καλλίτερον... νὰ μὴ ἔχη τις ἀνάγκη οὕτε τοῦ ἐνὸς οὕτε τοῦ ἄλλου...

Σιμὰ εἰς τὰ ἀληθινὰ ἔργα τῆς τέχνης ὑπέχουν καὶ... νόθα. Καὶ ταῦτα πόθου δὲν ὁ κάποιος ἐκλαμβάνει τὴν...

Ἦ καλὴ μνήμη. Μερικοὶ δὲν κατορθώνουν νὰ γί... νουν σκεπτικιστῆ, διότι ἡ μνήμη των εἶνε πολὺ καλῆ.

Ὅλοι οἱ ποιητῆ καὶ οἱ συγγραφεῖ οἱ ὁποῖοι ἀγαποῦν... τὰ ὑπερθετικὰ θέλουσι περισσότερο ἀπὸ ἕτι ἡμυποροῦν.

ΦΡ. ΝΙΤΣΕ

ΑΓΓΕΛΟΥ ΤΑΝΑΓΡΑ

Ο ΑΡΡΑΒΩΝ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ

Ἐξαίρετα μικρὰ κίνησις ἔγινε πρὸς τὸ μέρος τῆς ὀρχήστρας... καὶ διέκρινα ναυτικὰς στολῆς.

Συγγράμμας ὁ πρόεδρος καὶ τὰ διάφορα μέλη τῆς ἐπι... προπῆς ἐρήνησαν σπυδρόντες πρὸς τὰ ἑκά.

Ἦσαν ἐκείνοι!..

Ἦ στήλῃ των δὲν ἡμοιάζει μὲ τῶν ἰδικῶν μας ναυτι... κῶν, ἀλλ' εἶνε ὠραιότατη.

Ἦ ὁμοίωσις τὸν τυχροφωτὴν μου καὶ ἐκείνη παρα... τήρουσα περιέργω.

Προσεπάθουν ν' ἀναγνωρίσω, ν' ἀνηγνώσω!..

Ἦ δὲ τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, ἀφοῦ τοῦς ἐπεριποιήθη... σαν, τοῦς παρουσιάσθη εἰς κορτῆς.

Διέκρινα ἀμέσως ἕνα νεοστυγερόν, τὸν ὁποῖον ἀνε... γνώρισκα ὡς τὴν κυβερνήτην τοῦ πλοίου, τὸ ὁποῖον εἶδες...

Διέκρινα καὶ ἕνα ἄλλον ὅστις ἡμοιάζει πρὸς τὴν περι... γραφὴν τὴν ὁποίαν μού ἔκκαμεν τοῦ σωματῶδους καὶ ὕψη...

Ὅλοι ἦσαν μελαγχροῖνοι μὲ κανονικὰς φυσιογνωμίας... καὶ λεπτὰ σώματα, εἶχαν ἀρχαίαι νὰ χορεύουν καὶ ἡμο...

Χορεύον ἐξαιτίας αὐτοῖ οἱ Ἕλληνας, ἀγαπητῆ μου... Δὲν εἰσεύρω πὼς ἐπὶ τέλους τὰ βλέμματά μου ἐπε...

Ἐκτοτε δὲν τὸν ἔβλεπα τοῦ βλεμματός.

Ἦτο λεπτὸς καὶ ὠχρῶς, ἴσως ὠρρότερος τοῦ δέοντος... ὅπως ἀκριβῶς μού τὸν περιέγραψες, καθὼς δὲ ἔστρεφε...

Ἦνευσα πρὸς τὸν Βαρὲν καὶ πλητιάτη καὶ τὸν ἠρώ... τητη ἐάν ἐγνώριζε τὸ ὄνομά του.

Ἦτο αὐτὸς!.. «Αὐλκύνος»!..

Τὸ προαίσθημά μου δὲν εἶχεν ἀπατηθῆ.

Κάμε μου τὴν χάριν νὰ μού τὸν παρουσιάσῃ... εἶπα κρύπτουσα τὴν χάρην μου.

Μετ' ὀλίγον ὁ Βαρὲν τὸν ὠδήγει πλησίον μου καὶ τὸν... παρουσιάζει.

Ἐκεῖνος ὑπέκλινε βραχίονος.

— Διασκεδάσετε; τὸν ἠρώτησα διὰ νὰ εἶπω κατὶ..

— Κυρία μου... ἀπῆντησε δὲν εἶνε δυνατόν ἢ νὰ δια... σκεδῆσῃ τις ὅπου εὕρισκε τὴν φιλοφροσύνην καὶ τὴν...

Τὸν ἠτένευσα καὶ ἐμαδιόσα.

— Βεβαίως δὲν τὸ κάνατε δι' ἐμὲ αὐτὸ τὸ φιλοφρό... νημα, εἶπα.. κ' ἐγὼ εἶμαι παρεπίδημος ὅπως ὑμεῖς... ἔρ...

— Βλέπετε, ἔκαμα κατ' εὐθείαν ἔφοδον.

Ἐκεῖνος ἀνεσάλτεχε καὶ μὲ προσέβλεψε.

— Ἦ! ἐρχέσθε εἰς Ἀλγερίας; ὑπέλαβε... ἐπερίεξατε...

Ἰσως ἐκεῖ τὸν χειμῶνα .. γραφικώτατος τόπος, τὸν ἐπε... σκέφην καὶ ἐγὼ πέρυσσι καὶ ἐθαύμασα τοῦς περιπάτους...

— Καὶ δὲν ἐθαυμάσατε τίποτε ἄλλο ἐκτὸς αὐτῶν; Ἦ... ἔχηκολούθησα μεθυσία... ἐάν δὲν εἶμαι ἀδιάκριτος...

Ἐκεῖνος ἀπατόμιος μὲ προσέβλεψε καὶ πάλιν...

Βεβαίως κατ' ὡς ὑπόνοιαν διήρχετο τοῦ νοός του. — Κυρία μου... ἀπῆντησε δι' ὑπεκφυγῶν... θαυμάζει...

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗ—ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ—ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ 4
Αθήναι 6 Μαρτίου 1903.

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

ΜΕ ΤΟΝ κ. ΣΑΠΟΥΝΤΖΑΚΗΝ

δεν μας συνδέει τίποτε. Ούτε συνδρομητής μας είναι—μιας επέστρεψε μάλιστα και το φύλλον όταν του το εστείλαμεν—ούτε θα καταδέχεται καν να διαβάξη τον «Νουμά», όπως δεν καταδέχονται να τον διαβάζουν τόσες άλλες ακόμη μυριάδες Ελλήνων, και πολύ δικαίως, αφού ο «Νουμάς» έχιραζε μίαν καθαρώς ιδιάν του, άντεθνικάν πρεϊαν, ή όποία δεν ήμπορεί νάρεση στους ένθουσιαζόμενους από τους λόγους του κ. Καζιζι και από τας θεατρικάς επιδείξεις του καπετάν Άρκοΐδα και των άλλων Έθνικών πλιτισκολόγων.

Τό δηλοΰμεν λοιπόν κατηγορηματικώς αυτό. Και ή δήλωσις μας ήμπορεί αξιόλογα να χρησιμεΰση και ως απάντησις εις τον ευγενή εκείνον κύριον ό όποιος είχε την καλωσύνην δι' επιστολής του - ανωνύμου πάντοτε—να μας άποκαλύψη ότι για να υπερασπισθώμε τον κ. Σαπουντζάκην, θα 'πληπως έπεσε παρδός».

Τό τελευταίον ήμπορεί να μείνη και δίχως απάντησιν, εκ σεβασμοΰ προς την ανωνυμίαν του γράψαντος, για το πρώτον όμως, την υπερασπισιν, κάτι ήμπορεί να 'πλη κανείς, για να μη μείνη τό ευγενέστατο αυτό γράμμα άνευ απαντήσεως.

Ο κ. Σαπουντζάκης άνάγκην υπερασπιστών δεν έχει, διότι δεν είναι κατηγορούμενος. Υπερασπιστών άνάγκην έχουν οι έθρισταί του, οι φανεροί και οι κρύφιοι,

Τόν κ. Σαπουντζάκην τόν υπερασπίσθηκε αυτός ό ίδιος κ. Σαπουντζάκης, άντιτάξας αξιοπρεπεστάτην και περιφρονητικωτάτην σιγήν, όταν μετά τον πόλεμον έκατηγορείτο ως άμαθής, ως άνανδρος, ως προδότης, και ως έμποδίσας τους γενναίους έθριστάς του να βραδίσουν προς την Θεσσαλονίκην· και τον κ. Σαπουντζάκην τόν υπερασπίσθηκε πάλιν ό ίδιος κ. Σαπουντζάκης, όταν ως επιτελάρχης της Γεν. Διοικήσεως μόνον την υπέροχον μόρφωσιν του και τήν αλύγιστον χαρακτήρά του έχρησιμοποίησεν εις την τιμητικωτάτην θέσιν, εις την όποιαν τόν άνάγαγεν ή προς αυτόν άπόλυτος του Διαδόχου έμπιστοσύνη.

Θά ήτο ευτύχημα αν ό κ. Σαπουντζάκης μόνον μας έμποδίζε να μπόϋμε νικηταί στην Έλασσώνα και αν ό κ. Σαπουντζάκης μόνον έμποδίζε τον Στρατόν να άρθη στην περιωπήν εις την όποιαν τό Έθνος φιλοδοξεί να τόν βλέπη. Θά είχαμε τότε να κάνουμε μ' ένα άνθρωπον και θα ήτο εύκολον να τόν βγάλουμε από τη μέση και να 'δοήμε Θεού πρόσωπον.

Δυστυχώς όμως τα χάλια μας ήσαν και είναι τόσον μεγάλα και τόσον πολλά, ώστε ένας Σαπουντζάκης όσων μόρφωσιν, όσων θέλησιν και όσων αυστηρότητα κι' αν έχη δεν ήμπορεσε και δεν θα ήμπορεση να κάμη απολύτως τίποτε.

ΣΟΦΙΑ ΣΤΡΕΪΤ

Τά θερμότατα συλλυπητήριά μας εις τον σεβαστόν Διοικητήν της Έθν. Τραπεζης κ. Στέφ. Στρέϊτ· δια τον θάνατον της πεφιλημένης αδελφής του, επισυμβάντα εν Μονάχω, όπου ή μακαρίτης διέμενε.

ΕΙΧΑΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

όσοι υπεστήριζαν ότι ό κ. Τρουφφιέ δεν ήλθε εδώ να διδάξη, αλλά να ιδρύη δραματικήν σχολήν, υποδεικνύων τους καταλλήλους διδασκάλους.

Και ή Δραματική Σχολή πραγματικώς ιδρύ-

ται. Προσελήθη ως καθηγητής αυτής, τή υποδείξει του κ. Τρουφφιέ, ό κ. Βλάχος. Προσελήθη δε ως καθηγήτρια, τή υποδειξει πάντοτε του κ. Τρουφφιέ, και ή δ. Φραγκοπούλου, δια να διδάξη τους μαθητάς και τας μαθητριάς της Δραμ. Σχολής, και δια να διδάχθη παρ'αυτών την Έλληνικήν, την όποιαν θέλει να γνοή, αφού δια τό κοινόν του Βασ. Θεάτρου, πρό του όποιου παριστάνει, δεν της είναι και τόσον άπαραίτητος.

Κ' έτσι άπετελέσθη επί του παρόντος τό περίφημο τρίο του 'Αλδείου, τό όποιον μετ' όλιγας ήμέρας καθόλου παράδοξον να μεταβληθή και εις κουαρτέτο δια της προσλήψεως και κανενος εξ επαγγέλματος 'Ιθαγενούς άπαγγελέως.

Τό τρίο αυτό—όπως έγράφη τουλάχιστον—δεν θα παύη συνεργαζόμενον και μετά την αναχώρησιν του κ. Τρουφφιέ, διότι ή δ. Φραγκοπούλου θα πηγαίνη κάθε καλοκαίρι στο Παρίσι και θα συνεννοείται με τον κ. διοργανωτήν, λαμβάνουσα παρ' αυτού τας δεούσας οδηγίας προς εύδωσιν του επιδιωκομένου δια της Δραμ. Σχολής 'Εθνικού σκοπού.

Οι Πορτογάλλοι δεν είναι μόνον οι πάντοτε εύθυμοι, όπως διακηρύττει ή Γαλλική όπερέττα. 'Εχομεν και 'μεις οι Ρωμηοί την μερίδα μας στην διαρκή εύθυμίαν.

ΕΙΝΕ ΑΔΥΝΑΤΟΝ

να περάση εβδομάδας χωρίς να μήν έμιλήση εις ένα καφετειόν—εις τας Χυτεΐα κατά προτίμησιν—έκαπετάν Στέφανος Δάμψας κατά της Έλλάδος και να μήν εύρεθόν παρόντες δύο τρεις Μακεδόνες φοιτηταί, να γανακτήσουν δια τας ύβρεις, να τόν ξυλοφορτώσουν άνηλεώς και να έδραγηθούν εις τό κρατητήριον.

Όσο και αν συγκινείται κανείς δια τας πατριωτικωτάτας σκηνάς, δεν ήμπορεί και να μή υποπέσγη ότι αι σκηναι αύται πιθανόν να είναι και προπαρασκευασμεναι—αφού τόσο όμοιομόρφως εκτυλίσσονται πάντοτε—για να δικαιολογούν την ένταύθα διακονήν του καπετάν Στέφανου και τους Μακεδονικούς λόγους του κ. Καζιζι.

ΟΙ ΘΕΑΤΡΙΚΟΓΡΑΦΟΙ

των καθημερινών εφημερίδων δεν άνέφεραν τό θαυματίον επεισόδιον τό όποιον εξεδιπλώθηκε επί της σκηνής του Βασ. Θεάτρου κατά την πρώτην παραστασιν του «Φάουστ». Και όμως έπρεπε να παρα-

μυστικόν μου πριν τον σπουδίσω όσον ήδονίμην, και δια μιας ήλλαξ ήμιλίαν και προσπέθηκα να τον κάμω να έμιλήτη, να μου διηγηθής τα ταξείδιά του και τας κτήσεις του.

Ποίηματι συνομιλήσαμεν επί μακρόν, μου διηγήθη πολλά περίεργα των μακρυνών μερών τα όποια έπισκέφθη και συνεζητήσαμεν περί σοσιαλισμού και πολλών άλλων πραγμάτων.

Είνε πολύ όποις πρέπει επί όλων των ζητημάτων, όμιλεί μετά ζωηρότητος και πάθος, έχει δε ακριβεστάτην παρατηρητικότητα και κρίσιν.

Μετά τινα καιρόν άκού ένόμισα πως έκουράσθην το ζήτησός, με παρεκάλεσε δι' εν βάλει... και με την αλήθειαν Ρόζα μου δεν μετενόησα... είναι χορευτής πρώτης δυνάμεως, έχει και μύς ισχυρούς και μεγίστην εύτροσίαν... Μετά τινος γύρους αφού έπισκέφθημεν τό κηλιεϊόν και με επανέφερε εις την θέσιν μου, ήθέλητε να με εύχαριστήη και ν' άπομακρυνθής.

—Μενατε! τή είπον δεικνύουσα την παρακειμένην καρτέλαν... να έμιλήσωμεν αν θέλετε περί της ύάσεως Μαρίας...

'Ηνωθήθη άποτόμως.
—Τι έννοείτε κυρία; έψέλλετε τεταραγμένος.
—'Η περί της Ρόζας... υπέλαθον μειδιώσα... εάν σας άρέσκει περισσότερον!
'Επρεπε να ήσο, άγαπητή μου, εκεί, από μίαν γωνίαν,

να έβλεπεσ τί άποτέλεσμα έπέφερον ή φράσις αυτή...

'Ηρωδίατε, έταράχθη, τα έχασε έντελω...

—Καθήσαστε λοιπόν δι' όνομα του Θεού... είπα...

βλέπατε ότι δεν είμεθα τόσον ζένοι όσον νομίζετε...

'Εν τούτοις ή ταρχή του δεν διήρκεσεν επί μακρόν...

ω τέ βεβαιω.

'Εκαθισεν άμέσως και προσήλθον επ' έμου άτενωσ τό βλέμμα του ήρώτησαν ύπόπτως.

—Και πάλιν επιτρέψατέ μου, κυρία, να σας είπω ότι δεν έννοώ... τί θέλετε να είπητε;

'Ηνωθήσα την ύποψίαν του... 'Ω τον φοβερόν πεισματάρην!...

—'Ω καλέ! έλάτε λοιπόν... υπέλαθον γελωσα... αφήσατε αυτά; τας επιφυλάξεις και δεν προσπαθώ να κλέψω τό μυστικόν σας... τό γνωρίζω τόσον καλά όσον και τεις... είμπορώ να σας τό διηγηθώ άπ' αρχής μέχρι του τελευταίου δαλταρίου τό όποιον έστειλατε από τας 'Ασόρας, και με λεπτομερείας μάλιστα τας όποιας σας δεν γνωρίζετε... 'Η Ρόζα είναι εξαδέλφη μου...

—'Εξαδέλφη σας; έψέλλισεν εκείνος· ή Ρόζα είναι εξαδέλφη σας;..

Είδα ότι έδρασίμωζα τον δυστυχή νέον και τον έλυπήθην.

—'Εμπρός! είπα, έστε ειλικρινής προς έμέ... και βεβαιωθήτε ότι καλλίτερον έμού φίλον δεν έχετε... την άγαπήτε πράγματι όσον φαίνεσθε να την αγαπάτε;..

'Εκείνος κατέστειλε την συγκίνησιν του και έλαβε την χειρά μου.

—Κυρία... είπα, δεν γνωρίζω... πώς κατορθώσατε να μάθετε όλα αυτά τα πράγματα... εν μυστικόν τό όποιον ένόμισα μόνον δι' έμέ εις την ζωήν μου... βεβαίως αυτή ή ίδια σας τό διηγηθη... αλλά υποσχέθητε μου ότι δεν έχετε κανένα κακόν σκοπόν κατ' αυτής... να την προσέστητε ή να την κάμω να υποσέρη... φαίνεσθε άλλως τόσον καλή ώστε να μή τό κάμω...

—'Αλλά είσθε άνυπόφοροι σεις οι έρωτευμένοι... υπέλαθον γελωσα... δεν σας εύρίσκει πουθενά κανείς... έλάτε να σας δείξω τα γράμματά της όπου μου γράφει όλα αυτά... έρωτήσατε όλον τον κόσμον εάν δεν είμεθα εξαδέλφαι... σας τό βεβαίω εις ό τι άγοπω... εγώ υπήρξα εις όλην αυτήν την ύπόθεσιν ή μόνη μυστικοσύμβουλος της... και δια να είμαι ειλικρινής δι' έντελωσ ύπερ του μέρους σας...

—... Και τί σας γράφει δι' έμέ ή Ρόζα; ήρώτησεν τότε συγκινημένος... τί σας γράφει;..

—Πριν σας άπαντήσω, θα μου επιτρέψετε να σας κάμω και εγώ μίαν ερώτησιν. Σας έρωτώ επί τή λόγην της τιμής σας ως αξιοματικού και της καρδίας σας ως άνθρώπου, την αγαπάτε πράγματι όπως φαίνεσθε την Ρόζαν;..

ση κι' αυτό στην ιστορίαν για την πρωτοτυπίαν του.

"Όταν έτελείωτε ή δευτέρα πράξις, οι θεαταί λυσσώδως έχειροκροτούσαν και έφώναζαν να έπαναλάβουν οι σεμνότετες μπαλλαρίνες τον χορό.

'Ανοψώνεται ή αύλαία.

— Οι μπαλλαρίνες! Οι μπαλλαρίνες! φωνάζουν οι θεαταί.

Οι μπαλλαρίνες μένουν ακίνητες σάν άγγέλματα στην θέσιν των.

— Οι μπαλλαρίνες! Οι μπαλλαρίνες! Έξακολουθούν να ώριώνονται.

Οι μπαλλαρίνες τίποτε. Λίγους, όλως άπροσδοκήτως, αντί να κρίνουν να χορεύουν οι μπαλλαρίνες, έμφανίζεται ο έμπροσθάριος επί της σκηνής και χαιρετά μετ' συγκινήσεως τον κόσμον. Μετά δύο τρία λεπτά, έμφανίζεται κ' εκ δευτέρου.

— Μα δέν έζητήσαμε ήμεις τον μπαλλαρίνο! παρακτρών οι θεαταί μετ' εκπλήξεως... και ή παρξστασις εξακολουθεί.

Η ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΕΡΑ

φιλολογική είδησις των τελευταίων ήμερών, είνε το άγριον κουρέλιασμα το όποιον ύπέστη ο Σαίξπηρ από ένα δειροστερη νερέλληνα συνάδελφόν του, άποφραθέντα επίσημως ότι το «Όνειρον της θερινής νυκτός» δέν τιμή καθόλου την γιγάντιον παραγωγήν του μεγάλου τραγικούυ.

Ο κ. δειροστερης είχε παρακληθή να κρίνη την μέγλη τούδε δράσιν του Βασ. Θεάτρου. Κ' εκείνος κρίνων τον κ. Στεφανάκον ένόμισε πως εύρηκε την κατάλληλον περίστασι να τραβήξη μια μπηχτή και στον κ. Ουίλιαμ!

Κ' έτσι Σαίξπηρ και Στεφάνου έερίφθησαν άδελφωμένοι στον Καιάδαν, ως άνάπηροι.

ΣΑΝ ΤΗΣ ΕΙΠΑ

Σάν της είπα σ' άγαπώ
'Αδολα με την καρδιά μου,
Γέλασε και θά το πώ
Είπε στή μαμά μου.
Πές το αν τόπιθουμείς,
'Αλλά όχι της μαμάς σου,
'Εάν θέλεις να το πής
Πέστο της καρδιάς σου.

Τάκης Οικονομάκης

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΤΑ ΤΕΚΝΑ ΤΗΣ ΣΑΝΙΔΑΣ

Διά τον «Νουμάν»
Προσφυστάτα άπεκλήθησαν Εύθαρσείς οι βουλευταί μας εκείνοι οι όποιοι πατριωτικώτατα έπετέθησαν κατά του Στέμματος. 'Ημπορούσαν άξιόλογα ναποκληθούν και Εύθαρσείς, άλλ' αυτό δέν θά είχε καμμίαν σημασίαν.

Χάριν της ιστορίας μόνον καλόν θά ήτο να σημειωθή ότι οι Εύθαρσείς είνε τά φυσικά τέκνα των Σανιδάδων. Να ιδούμε δε τώρα ποία θά είνε και τά φυσικά τέκνα των Εύθαρσών, τραμάρα μας!
'Ο Δαυός

Η ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΑ

Φιλτατε «Νουμάν»
'Επί της θύρας ενός των μεγαλειτέρων καταστημάτων της έδοϋ Σταδίου είνε γραμμένα με κεφαλαία χρυσά γράμματα αι λέξεις: «'Η είσοδος ελευθέρα».

Τά εδίδασσα προχθές αυτά κ' έγέλασα. Και εύρηκα όλως περιττήν την άδειαν αυτήν. Κ' έσκέφθηκα ότι διά να έχη το κατήστημα αυτό την είσοδόν του ελευθέραν, θά 'πή ότι εις τάλλα καταστήματα θάπαγορεύεται αύστηρώς ή είσοδος και διά ροπάλου μάλιστα.

'Ιδικός σου
'Οδοιπόρος

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

— Δέν μας έννοήτατε, κ. Φ. Δ. Φ., και λυπούμεθα πολύ. Στο πρώτον άρθρον του 17ου φύλλου μας δέν μιλήσαμε καθόλου για τη γλώσσα. Διαβάττε το άλλη μιá φορά και θά πειθήτε. 'Η γλώσσα δέν μας ένδιαφέρει καθόλου. 'Η ψυχή ένδε έργου ή ένδε άρθρου μας ένδιαφέρει και αυτό έτολήματις να συστήσωμε στους άρθρογράφους των έφημερίδων, τους έπιθυμούντας να έννοηθούν από τον λαόν, να του άνοιχουν τά μάτια, να τον συγκινήσουν. Είς το ζήτημα αυτό το όποιον είναι ζήτημά μας— με χαράν έδωκαμε πως συμφωνείτε μαζί μας.— "Όταν εδιδάσωμε το άρθρον που είχατε την καλωσύνη να μας σταίλατε, κ. Τρινοκουλ εβουληθήκαμε του άθανάτου Γκαίτε τά λόγια, τά όποια λέγουν ότι και το δεκαπεντατέλειδον άρθρον σας. Κατά τον Γκαίτε λοιπόν άσταν γεννάται ή Αίσιγόνη, την παρουσιάζουν μυστικά στον κόσμον, της ρίπτουν τον πέπλον της νυκτός στην κεφαλήν και τοθούν μάλιστα να την πιξουν. "Όσον όμως κινήσει και άναπτύσσεται, προβάλλει γυμνή στους δόμους καταμετήμερα, αν και δέν εγεννε ώραιότερα. Τούναντίον του άσημότερου γίνεται τόσο περισσότερον έπιζητεί της ήμέρας το φώς. Είδαμε πόσον σύντομα τά λέγει ο Γκαίτε, ό όποιος, φέινεται... πως έχει κλέψει και την ιδέαν σας;— 'Ισως μετά δύο φύλλα, κ. Άνωπόμοι, άργίσουμε και άλλην δευτέραν έπιφυλλίδα, μ' ένα θαυμάσιον 'Εγγλέζικο διήγημα, το όποιον έν καρπώ θύναγείλωμεν.— "Όταν ήλθεν έδώ την πρώτην φοράν ή 'Ελλην περιηγητής Ποταγός, κ. Μεγακλή, πρό είκοσι περίπου έτών κ' εξέδωκε τον πρώτον τόμον των περιηγήσεών του, τον έπολέμησε λυσσώδως ή «'Ατμοδαίσις» με την μολυβίδα του Θεμ. Άννίνου και με την πένα του Ροίδη. Στην πρώτον τόμον του γράφει: ότι στα ένδότερα της Άφρικής τον συνήτησεν ένας άγριος, ό όποιος άφου τον άνεγνώρισεν ως άδελφόν, τον ήσπάσθη και του έπρόσφερε Μαντζουρίον Πλατούν το όποιον τίποτε άλλο δέν ήτο παρά 'Ελίξίριον του Πλάτωνος. 'Εξ αυτώ έπίσθη ή μακαρίτης Ποταγός ότι οι άγριοι της Άφρικής μελετούν νοχθημερόν... τον Πλάτωνα!

— κ. Κ. Μακρ (ένα θύμα) εις Κέρκυρα. 'Ο «Νουμάν» σάς άνοίγει τάς στήλας του εις τάς όποιας ήμπορείτε να πραγματευθήτε ή ίδιος το σπουδαιότατον αυτό ζήτημα, υπό τον άπαράβατον όμωσ όρον της συντομίας, άφου, καθώς βλέπετε, αι στήλαί του είναι τόσον περιωρισμένας. 'Υπό τύπον έντυπώσεων ότομικών, χωρίς σχόλια και χωρίς παρατηρήσεις, θά έπροξενούσαν μεγαλειτέραν έντύπωσιν εκείνα που θά έγράφε Σύμφωνοι; — κ. Τ. Κον... εις Νάυπλιον. Δέν σάς έλητημονήσαμεν. 'Αλλά ή γώρος, πάνθιμά τον, ή γώρος! 'Αργότερα θά 'μπή. 'Επί του παρόντος, δέν έχετε έτοιμο κανένα άλλο που να πιξή μια μόνην έπιφυλλίδα;

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

— 'Ο φίλος ιαρός κ. Ι. Σ. Λιμπερόπουλος, ή έσχάτως γενόμενος δεκτός παμψηφεί υπό της 'Ιατρικής Σχολής ως ύφηγητής της Ειδικής Νοσολογίας, εξέδωκεν εις βιβλίον την έναίσιμον επί ύφηγεσίη διατριβήν του περι της «στενωτέως του πλωρού». 'Ο κ. Λιμπερόπουλος στήριζόμενος επί κλινικών παρατηρήσεων κ' επί των παρατηρήσεων όλων σχεδόν των Εύρωπαίων συγγραφέων, έξαντιλεί καθολοκληρίην το θέμα του, κατέστησε δε το βιβλίον του πολύτιμον βοήθημα εις τους σπουδαστάς της 'Ιατρικής και εις τους έπιστήμονας έν γενεί, οι όποιοι δια του βιβλίου του θά επικοινωνήσουν με όλους τους συγγραφείς, τους πραγματευθέντας το σπουδαιότατον αυτό ζήτημα. 'Η άνάγνωσις του βιβλίου του κ. Λιμπεροπούλου μας έπεισεν ότι ή 'Ιατρική Σχολή άπέκτησε διακεκριμένον ύφηγητήν, ή όποιος πλην του πλούτου των γνώσεων κατέχει και το ζήλευτον προσόν της σαφηνείας.

Δόκτωρ Τ.

— Το πέμπτον τεύχος της «Κριτικής» εξέδθη προχθές περιέχει άνοικτάς έπιστολάς των κκ. Παλαμά, Δημητρακοπούλου, Καλογεροπούλου και Ταγκοπούλου περι του Β. Θεάτρου και της Δραματικής Σχολής του 'Οδείου, την Κοινωνιολογικήν μελέτην του κ. Στεφ Ραμαϊ σοί Πάτριος και τά Πάτρια, του κ. Α. Άνδρεάδου «Τεσσαράκοντα έτη Θεάτρου», του κ. Π. Νιρβόνα «Οί ποιηταί μας: Ι. Γουπάρης», του κ. Π. Γιαννοπούλου «Μίαν Περσίερον κριτικήν», του κ. Γ. Αζιώτη «'Ανοικτήν 'Επιστολήν δια το 'Οδείον 'Αθηνών», Σημεώσεις, από τά ξένα περιοδικά, χωρίς κριτικήν κτλ. 'Απόδείξις τρανωτάτη ότι ή «Κριτική» δέν άνήκει εις κλίκαν, είναι μια ήλωσησι την όποιαν δημοσιεύουν οι διευθυνταί της και διά της όποιας καθιστούν γνωστόν ότι άνοιγουν τάς στήλας της εις τους θέλοντας, δια τειρξς σοβαρών άρθρων ή δι'είδικης μελέτης ναμφοισθητότοι το ύγιές και το προοδευτικόν της έν γενεί πορείας της, ή μερικώς ναποδείξουν δια σοβαρξς πολεμικής το σφαλερόν και άβάσιμον των θεωριών και ίδεών ένός άουδήςποτε συνεργάτου της πραγματευόμενου θέματις.

— 'Εξεδόθη το 25ον τεύχος της «'Ηνωκοήμητις» περιέχον άρθρον του κ. Άτωπίου, διήγημα του Τουργενίφ, ένα ήπειρωτικόν παραμύθι του κ. Χρηστοβασιλή, μίαν κωμωδίαν του κ. Δημητρακοπούλου, ποιήματα του Σουρή και του Μαρτζώκη και ποιήτην Άλλαν Όλην. Εικόνας δε των Άλλων ζωγράφων Berthoud, Coninth, Coront και Vetri, του Άριστέως και Δημητρίου, εικόνα του Βασιλέως έξεργουμένου του ξενοδοχείου Bristol, τον τάρον του Τρικουπή, προσωπογραφίαν του Μαυροκορδάτου κλπ.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έντοκοι καταθέσεις

'Η 'Εθνική Τράπεζα δέχεται έντόκους καταθέσεις εις τραπεζικά γραμμάτια και εις χρυσόν, ήτοι εις φράγκα και λίρας στερλίνας, άποδοτέας εις ώρισμένην προθεσίαν ή διαρκείας. Αί εις χρυσόν καταθέσεις και οι τόκοι αυτών πληρώνονται εις το αυτό νόμισμα, εις ή ένένετο ή κατάθεσις εις χρυσόν ή δι' έπιταγής ύφειως (chèque) επί του έξωτερικού και έπιλογήν του όμολογιούχου. Το κεφάλαιον και οι τόκοι των όμολογιών πληρώνονται έν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι και τη αίτήσει του καταθέτου έν τοις ύποκαταστήμασι της Τραπεζής, έν Κερυύρα δε Κερκλληνίη και Ζακύνθῳ διά των εκεί ύποκαταστημάτων της 'Ιονικής Τραπεζής.

Τόκοι των καταθέσεων

Table with 4 columns: Deposit type, Term, Interest rate, and Unit. Includes entries like '1)2 τοις 0)0 κατ' έτος διά καταθέσεις 6 μηνών τουλάχιστον' and '2 τοις 0)0 κατ' έτος διά καταθέσεις 1 έτους'.

Αί όμολογίαι των έντόκων καταθέσεων εκδίδονται κατ' έκλογήν του καταθέτου όνομαστικά ή άνόνομοι.

Advertisement for 'ΑΝΘΩΠΩΛΕΙΟΝ ΤΟ "ΑΣΤΥ," ΔΕΔΦΩΝ ΚΑΝΤΟΡΩΝ' with a large letter 'Α' and contact information.

Advertisement for 'ΔΗΛΩΣΙΣ' (Public Notice) regarding the publication of laws and decrees.